

עמ"ת 32924/10/21 - סליאל אליעזר יש מלכה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עמ"ת 32924-10-21 מלכה (אסיר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 517784/2021

בפני	כבוד השופט אריאל חזק
העורר	סליאל אליעזר יש מלכה (אסיר)
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

מדובר בערר על החלטת בימ"ש השלום בקרית גת מיום 5.9.21 בתיק מ"ת 62273-08-21 במסגרתה נקבע כי קיימות ראיות לכאורה בעניינו של העורר וכן הורה בימ"ש קמא על מעצר העורר עד תום ההליכים.

נגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של **אחזקת נשק שלא כדין והפרעת שוטר במילוי תפקידו**. בכתב האישום, תואר בין היתר, כי ביום 16.7.21 נשמע קול נפץ בשכונת מגורים באשדוד. עוד תואר כי העורר החזיק במועד שאינו ידוע רימון יד הלם, אשר אותר ביום 31.7.21 באשדוד. בתאריך 17.8.21, אותר העורר מתחבא בארון בגדים בדירה אליה הגיעו שוטרים לבצע צו מעצר. העורר סירב לצאת החוצה לקריאת השוטרים עד אשר אחד השוטרים משך בו בחולצתו והוציאו החוצה.

בהודעת הערר ובדיון מיום 24.10.21, טען ב"כ העורר כי שגה בימ"ש קמא עת קבע כי קיימות ראיות לכאורה נגד העורר והורה על מעצרו עד תום ההליכים.

הסנגור טען כי אמנם נמצא דנ"א של העורר על רימון ההלם אך לא ידוע אם קול הנפץ שנשמע, כמתואר בכתב האישום היה כתוצאה מפיצוץ הרימון או מגורם אחר. בנוסף, טען הסנגור כי דנ"א של העורר יכול היה "להגיע" למקום זמן רב לאחר פיצוץ הרימון. כמן כן, טען הסנגור כי מקום מציאת הרימון אינו במקום בו נשמע קול הנפץ חמישה ימים עובר למעצר העורר.

הסנגור הוסיף וטען כי מציאת דנ"א העורר על הרימון אינה נחשבת כהחזקת נשק.

לדברי הסנגור העורר בחקירתו לא זכר האם הסתובב במקום מציאת הרימון, לדבריו מדובר בתושב העיר ובהחלט ייתכן כי עבר שם ונותר דנ"א שלו במקום. הסנגור טען כי היה צריך להראות לעורר בחקירתו את הרימון, על מנת שיוכל להיזכר, אך הדבר לא נעשה.

הסנגור טען כי יש לבחון על פי פסיקת בימ"ש העליון את טיב הראיה וסוג הדנ"א. לדבריו לו היה מדובר בדנ"א שהופק מרוק, כנראה לא היה מוגש כתב האישום, וייתכן כי מדובר בדנ"א משתן או זיעה.

ב"כ העורר טען כי לאור החולשה בראיות כפי שטען, הן בשל מיקום מציאת הרימון והן בשל טענותיו הקשורות לדנ"א שנמצא, וכן לאור משך התקופה שבה עצור העורר, כשלושה חודשים, יש לקבל הערר ולקבוע כי קיימת חולשה בראיות לכאורה.

מנגד טען ב"כ המשיבה כי יש להורות על דחיית הערר. לטענת ב"כ המשיבה בימ"ש קמא מנה ופירט את הראיות, ובין היתר, פירט את דוחות הפעולה של השוטרים, דברי העורר בחקירתו וחוו"ד דנ"א לפיה נמצא דנ"א של העורר על הרימון שהוכיחה כי העורר נגע לכאורה בגוף הרימון. לדברי ב"כ המשיבה טענת העורר שהוא ראה פעם רימון בסרט ישן, נדחתה על ידי בימ"ש קמא. לדבריו, בתמונות של הרימון כתוב במפורש לאורך הרימון "רימון הלם". אמנם צוין ע"י בימ"ש קמא כי היה ראוי שתוצג לעורר תמונה אולם בשל הימצאות העורר באגף קורונה, לא היה ניתן לחקור העורר בשנית.

ב"כ המשיבה הגיש לבימ"ש תיק חקירה וטען כי מהמצוי בחומר החקירה עולה כי קיימת עילת מעצר נגד העורר. לאור כל זאת ביקש ב"כ המשיבה להורות על דחיית הערר.

דין והכרעה

ראיות לכאור

הסוגיה היחידה העומדת כיום לפתחנו נוגעת לשאלה האם חל כרסום בראיות העומדות כנגד העורר.

אכן אין ראיות ישירות לכך שהפיצוץ שנשמע באיזור נגרם כתוצאה מפיצוץ הרימון מאחר ולא מדובר בעדות ראייה של אדם שראה את הרימון נזרק בזמן אמת.

כמו כן המצאות הדנ"א של העורר על הרימון אינה יכולה להצביע לבדה בוודאות מלאה ומוחלטת כי העורר נגע ברימון בטרם נזרק.

זאת ועוד, על אף שניתנה למשטרה האפשרות להציג בפני העורר את תמונת הרימון, תמונת הרימון לא הוצגה בפניו בשל קשיים הנוגעים להמצאותו באגף "קורונה".

יחד עם זאת, יש להביא בחשבון את העובדות הבאות:

בחקירתו טען העורר כי לא נגע מעולם בחומר נפץ וברימון, ולא ייתכן שימצא דנ"א שלו על גבי הרימון שנמצא.

במהלך הדיון שבפניי טען ב"כ העורר כי בתשובותיו השיב העורר שראה רימון רק בסרט, ובפועל בעניננו לא הוצג לעורר הרימון, כך שהעורר לא יכל לדעת במה מדובר כאשר מדובר על רימון.

עיון בתמונת הרימון ההלם שנתפס מעלה כי מדובר בפריט שלא ניתן לחשוב כי הוא פריט שגרתי, (בין היתר לאור החלק שבו שאמור לאחוז בנצרה) וכל אדם שהיה אוחז בו היה מבין שמדובר בפריט חריג.

לא זאת אף זאת, על הרימון מצויה במפורש "רימון הלם" על כל היטליו, וכל אדם שהיה בא במגע כלשהו עם הרימון או מזהה אותו ממרחק קרוב היה יכול להבין שמדובר ברימון הלם.

בנסיבות האמורות, ספק אם ניתן לקבל את טענות ב"כ העורר בענין.

יוער כי המצאות רימון ההלם במקום שבו נשמע פיצוץ מספר ימים לפני כן, תהווה ראיה לכאורה לכך שמדובר ברימון שהתפוצצות שלו גרמה לרעש שנשמע ברחבי האזור.

אכן טוב היה לו הוצג לעורר הרימון גופו ומובן שאי הצגת הרימון (בפועל לא בתמונה) תכרסם במידה מועטה בראיות העומדות כנגד העורר, אך עדיין אין בכך כדי לבטל את משקל הראיה הנובעת מתוך הבולטות של הרימון כפי שהוצג בתמונות בבית המשפט.

יצוין כי לעורר לא הוצגה תמונת הרימון בשל קושי אובייקטיבי שנבע מהיותו באגף הקורונה, וגם עובדה זו תילקח בחשבון.

בנוסף, יוער כי לאחר שהוצגה חוות הדעת הנוגעת לרימון וצוין כי בכוח הרימון להזיק לאדם בעת פעולתו, לא ניתן לטעון עוד כי אין מדובר בתחמושת או בנשק.

עוד יודגש כי כנגד העורר עומדת גם הראיה שבעת שנכנסו שוטרים לדירה בה שהה הוא התחבא בתוך ארון ולא יצא.

אכן בבואו של בית המשפט לשקול את כלל השיקולים הנוגעים להמצאות דנ"א של העורר על גבי הרימון שנתפס, בית המשפט יחוייב לתת משקל מסוים, לאפשרות שמדובר בדנ"א שהועבר לרימון, ואולם מדובר ככלל במשקל נמוך באופן יחסי.

לא למותר לציין כי מתוך כלל הראיות בתיק עולה כי הרימון אותר באזור שלא נגיש יחסית ובמובן זה, אם שהה העורר באותו מקום היה עליו לומר מפורשות כי שהה באותו אזור.

יש לשים לב לעובדה שבמהלך חקירתו של העורר מיום 17.8.21 נשאל העורר האם היה אי פעם ברובע ב', התחמק והשיב תשובה כללית באמרו, בין היתר "אני לא זוכר איפה אני מטייל. אני תושב העיר ומטייל בכל מקום". כאשר נשאל האם היה בשבוע שבין ה-25.7.21 - 31.7.21 ברח' אגדיר ברובע ב' השיב "לא שזכור לי".

בכלל נסיבות הענין, יש לקבוע כי כנגד העורר עומדות ראיות לכאורה כפי שקבע בית משפט, אך יש לציין כי אין מדובר בראיות מן הרף הגבוה ביותר ומדובר בראיות שחל בהם כרסום מסוים, גם אם כרסום ברמה שאינה גבוהה באופן יחסי.

ניתנה היום, 8 בנובמבר 2021, בהעדר הצדדים.